

MUKA
GOSPODINA NAŠEGA
ISUSA **K**RISTA
PO **L**UKI

Kod čitanja povijesti Gospodnje muke nema svijeća ni kađenja, ne pozdravlja se niti se znamenuje knjiga. Čita je đakon ili, ako njega nema, sam svećenik. Mogu je čitati i čitači laici, no riječi Kristove, ako je moguće, neka budu pridržane svećeniku. Đakoni, a ne drugi, prije pjevanja muke traže blagoslov od svećenika, kao i inače prije Evanđelja.

GODINA C

EVANĐELJE: Lk 22, 14 - 23, 56 ili Lk 23, 1 - 49

✘ Muka Gospodina našega Isusa Krista po Luki

EVANĐELIST: Kada dođe čas, sjede Isus za stol i apostoli s njim. I reče im:

ISUS: Svom sam dušom čeznuo ovu pashu blagovati s vama prije svoje muke. Jer kažem vam, neću je više blagovati dok se ona ne završi u kraljevstvu Božjem.

EVANĐELIST: I uze čašu, zahvali i reče:

ISUS: Uzmite je i razdijelite među sobom. Jer kažem vam, ne, neću više piti od roda trsova dok kraljevstvo Božje ne dođe.

EVANĐELIST: I uze kruh, zahvali, razlomi i dade im govoreći:

ISUS: Ovo je tijelo moje koje se za vas predaje. Ovo činite meni na spomen.

EVANĐELIST: Tako i čašu, pošto večeraše, govoreći:

ISUS: Ova čaša novi je Savez u mojoj krvi koja se za vas prolijeva. A evo, ruka mog izdajice sa mnom je na stolu. Sin Čovječji, istina, ide kako je određeno, ali jao čovjeku onomu koji ga predaje.

EVANĐELIST: I oni se počеше ispitivati tko bi od njih mogao takvo što učiniti. Uto nasta među njima prepirka tko bi od njih bio najveći. A on im reče:

ISUS: Kraljevi gospoduju svojim narodima i vlastodršci nazivaju sebe dobrotvorima. Vi nemojte tako! Naprotiv, najveći među vama neka bude kao najmlađi; i predstojnik kao poslužitelj. Ta tko je veći? Koji je za stolom ili koji poslužuje? Zar ne onaj koji je za stolom? A ja sam posred vas kao onaj koji poslužuje. Da, vi ste sa mnom ustrajali u mojim kušnjama. Ja vam stoga u baštinu predajem kraljevstvo što ga je meni predao moj Otac: da jedete i pijete za mojim stolom u kraljevstvu mojemu i sjedite na prijestoljima sudeći dvanaest plemena Izraelovih. Šimune, Šimune, evo Sotona zaiska da vas prorešeta kao pšenicu. Ali ja sam molio za tebe da ne malakše tvoja vjera. Pa kad k sebi dođeš, učvrsti svoju braću.

EVANĐELIST: Petar mu reče:

PETAR: Gospodine, s tobom sam spreman i u tamnicu i u smrt.

EVANĐELIST: A Isus će mu:

ISUS: Kažem ti, Petre, neće se danas oglasiti pijetao dok triput ne zatajiš da me poznaš.

EVANĐELIST: I reče:

ISUS: Kad sam vas poslao bez kese i bez torbe i bez sandala, je li vam što nedostajalo?

EVANĐELIST: Oni odgovore:

UČENICI: Ništa.

EVANĐELIST: Nato će im:

ISUS: No sada tko ima kesu, neka je uzme! Isto tako i torbu! A koji nema, neka proda svoju haljinu i neka kupi sebi mač jer kažem vam, ono što je napisano treba se ispuniti na meni: 'Među zlikovce bi ubrojen.' Uistinu, sve što se odnosi na mene ispunja se.

EVANĐELIST: Oni mu rekoše:

UČENICI: Gospodine, evo ovdje dva mača!

EVANĐELIST: Reče im:

ISUS: Dosta je!

EVANĐELIST: Tada iziđe te se po običaju zaputi na Maslinsku goru. Za njim pođoše i njegovi učenici. Kada dođe onamo, reče im:

ISUS: Molite da ne padnete u napast!

EVANĐELIST: I otrgnu se od njih koliko bi se kamenom dobacilo, pade na koljena pa se molio:

ISUS: Oče! Ako hoćeš, otkloni ovu čašu od mene. Ali ne moja volja, nego tvoja neka bude!

EVANĐELIST: A ukaza mu se anđeo s neba koji ga ohrabri. A kad je bio u smrtnoj mucu, usrdnije se molio. I bijaše znoj njegov kao kaplje krvi koje su padale na zemlju. Usta od molitve, dođe učenicima i nađe ih snene od žalosti pa im reče:

ISUS: Što spavate? Ustanite! Molite da ne padnete u napast!

EVANĐELIST: Dok je on još govorio, eto svjetine, a pred njom jedan od dvanaestorice, zvani Juda. On se približi Isusu da ga poljubi. Isus mu reče:

ISUS: Juda, poljupcem Sina Čovječjeg predaješ?

EVANĐELIST: A oni oko njega, vidjevši što se zbiva, rekoše:

UČENICI: Gospodine, da udarimo mačem?

EVANĐELIST: I jedan od njih udari slugu velikoga svećenika i odsiječe mu desno uho. Isus odgovori:

ISUS: Pustite! Dosta!

EVANĐELIST: Onda se dotače uha i zacijeli ga. Nato Isus reče onima koji se digoše na nj, glavarima svećeničkim, zapovjednicima hramskim i starješinama:

ISUS: Kao na razbojnika iziđoste s mačevima i toljagama! Danomice bijah s vama u Hramu i ne digoste ruke na me. No ovo je vaš čas i vlast Tminâ.

EVANĐELIST: Uhvatiše ga dakle, odvedoše i uvedoše u dom velikoga svećenika. Petar je išao za njim izdaleka. A posred dvorišta naložiše vatru i posjedaše uokolo. Među njih sjedne Petar. Ugleda ga neka sluškinja gdje sjedi kraj vatre, oštro ga pogleda i reče:

SLUŠKINJA: Ovaj bijaše s njim!

EVANĐELIST: A on zanijska:

PETAR: Ne znam ga, ženo!

EVANĐELIST: Malo zatim opazi ga netko drugi i reče:

OSOBA 1: I ti si od njih!

EVANĐELIST: A Petar reče:

PETAR: Čovječe, nisam!

EVANĐELIST: I nakon otprilike jedne ure drugi neki navaljivaše:

OSOBA 2: Doista, i ovaj bijaše s njim! Ta Galilejac je!

EVANĐELIST: A Petar će:

PETAR: Čovječe, ne znam što govoriš!

EVANĐELIST: I umah, dok je on još govorio, oglasi se pijetao. Gospodin se obazre i upre pogled u Petra, a Petar se spomenu riječi Gospodinove, kako mu ono reče: 'Prije nego se danas pijetao oglasi, zatajit ćeš me tri puta.' I iziđe te gorko zaplaka. A ljudi koji su Isusa čuvali udarajući ga poigravali se njime i zastirući mu lice, zapitkivali ga:

ČUVARI: Proreci tko te udario!

EVANĐELIST: I mnogim se drugim pogrdama nabacivali na nj. A kad se razdanilo, sabra se starješinstvo narodno, glavari svećenički i pismoznanci te ga dovedoše pred svoje Vijeće i rekoše:

GLAVARI SVEĆENIČKI: Ako si ti Krist, reci nam!

EVANĐELIST: A on će im:

ISUS: Ako vam rekнем, nećete vjerovati; ako vas zapitam, nećete odgovoriti. No od sada će Sin Čovječji sjedjeti zdesna Sile Božje.

EVANĐELIST: Nato svi rekoše:

GLAVARI SVEĆENIČKI: Ti si, dakle, Sin Božji!

EVANĐELIST: On im reče:

ISUS: Vi velite! Ja jesam!

EVANĐELIST: Nato će oni:

GLAVARI SVEĆENIČKI: Što nam još svjedočanstvo treba? Ta sami smo čuli iz njegovih usta!

EVANĐELIST: I ustade sva ona svjetina. Odvedoše ga Pilatu i stadoše ga optuživati[†]:

SVI: Ovoga nađosmo kako zavodi naš narod i brani davati caru porez te za sebe tvrdi da je Krist, kralj.

EVANĐELIST: Pilat ga upita:

PILAT: Ti li si kralj židovski?

EVANĐELIST: On mu odgovori:

ISUS: Ti kažeš!

[†] Skraćeno čitanje Muke počinje riječima: U ono vrijeme stariješine narodne i glavari svećenički i pismoznanci odvedoše Isusa k Pilatu i stadoše ga optuživati...

EVANĐELIST: Tada Pilat reče glavarima svećeničkim i svjetini:

PILAT: Nikakve krivnje ne nalazim na ovom čovjeku!

EVANĐELIST: No oni navaljivahu:

SVI: Buni narod naučavajući po svoj Judeji, počevši od Galileje pa dovde!

EVANĐELIST: Čuvši to, Pilat propita da li je taj čovjek Galilejac. Saznavši da je iz oblasti Herodove, posla ga Herodu, koji i sam bijaše onih dana u Jeruzalemu. A kad Herod ugleda Isusa, veoma se obradova jer ga je već odavna želo vidjeti zbog onoga što je o njemu slušao te se nadao od njega vidjeti koje čudo. Postavljao mu je mnoga pitanja, ali mu Isus uopće nije odgovarao. A stajahu ondje i glavari svećenički i pismoznanci optužujući ga žestoko. Herod ga zajedno sa svojom vojskom prezre i ismija: obuče ga u bijelu haljinu i posla natrag Pilatu. Onoga se dana Herod i Pilat sprijateljiše, jer prije bijahu neprijatelji. A Pilat dade sazvati glavare svećeničke, vijećnike i narod te im reče:

PILAT: Dovedi ste mi ovoga čovjeka kao da buni narod. Ja ga evo ispitalih pred vama pa ne nađoh na njemu ni jedne krivice za koju ga optužujete. A ni Herod jer ga posla natrag nama. Evo, on nije počinio ništa čime bi zaslužio smrt. Kaznit ću ga dakle i pustiti.

EVANĐELIST: I povikaše svi uglas:

SVI: Smakni ovoga, a pusti nam Barabu!

EVANĐELIST: A taj bijaše bačen u tamnicu zbog neke pobune u gradu i ubojstva. Pilat im stoga ponovno progovori hoteći osloboditi Isusa. Ali oni vikahu:

SVI: Raspni, raspni ga!

EVANĐELIST: On im treći put reče:

PILAT: Ta što je on zla učinio? Ne nađoh na njemu smrtne krivice. Kaznit ću ga dakle i pustiti.

EVANĐELIST: Ali oni navaljivahu iza glasa ištući da se razapne. I vika im bivala sve jača. Pilat presudi da im bude što ištu. Pusti onoga koji zbog pobune i ubojstva bijaše bačen u tamnicu, koga su iskali, a Isusa preda njima na volju. Kad ga odvedoše, uhvatiše nekog Šimuna Cirenca koji je dolazio s polja i stave na nj križ da ga nosi za Isusom. Za njim je išlo silno mnoštvo svijeta, napose žena, koje su plakale i naricale za njim. Isus se okrenu prema njima pa im reče:

ISUS: Kćeri Jeruzalemske, ne plačite nada mnom, nego plačite nad sobom i nad djecom svojom. Jer evo idu dani kad će se govoriti: 'Blago nerotkinjama, utrobama koje ne rodiše i sisama koje ne dojiše.' Tad će početi govoriti gorama: 'Padnite na nas!' i bregovima: 'Pokrijte nas!' Jer ako se tako postupa sa zelenim stablom, što li će biti sa suhim?

EVANĐELIST: A vodili su i drugu dvojicu, zločince, da ih s njime pogube. I kada dođoše na mjesto zvano Lubanja, ondje razapeše njega i te zločince, jednoga zdesna, drugoga slijeva. A Isus je govorio:

ISUS: Oče, oprosti im, ne znaju što čine!

EVANĐELIST: I razdijeliše među se haljine njegove bacivši kocke. Stajao je ondje narod i promatrao. A podrugivali se i glavari govoreći:

GLAVARI SVEĆENIČKI: Druge je spasio, neka spasi sam sebe ako je on Krist Božji, Izabranik!

EVANĐELIST: Izrugivali ga i vojnici, prilazili mu i nudili ga octom govoreći:

VOJNICI: Ako si ti kralj židovski, spasi sam sebe!

EVANĐELIST: A bijaše i natpis ponad njega: 'Ovo je kralj židovski.' Jedan ga je od obješenih zločinaca pogrđivao:

RAZBOJNIK 1: Nisi li ti Krist? Spasi sebe i nas!

EVANĐELIST: A drugi ovoga prekoravaše:

RAZBOJNIK 2: Zar se ne bojiš Boga ni ti, koji si pod istom osudom? Ali mi po pravdi jer primamo što smo djelima zaslužili, a on – on ništa opako ne učini.

EVANĐELIST: Onda reče:

RAZBOJNIK 2: Isuse, sjeti me se kada dođeš u kraljevstvo svoje.

EVANĐELIST: A on će mu:

ISUS: Zaista ti kažem: danas ćeš biti sa mnom u raj!

EVANĐELIST: Bijaše već oko šeste ure kad nastala tama po svojoj zemlji – sve do ure devete, jer sunce pomrča, a hramska se zavjesa razdrije po sredini. I povika Isus iza glasa:

ISUS: Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj!

EVANĐELIST: To rekavši, izdahnu.

Kad bude naviještena Gospodinova smrt, svi kleknu i malo se zastane.

Kad satnik vidje što se zbiva, stane slaviti Boga:

SATNIK: Zbilja, čovjek ovaj bijaše pravednik!

EVANĐELIST: I kad je sav svijet koji se zgrnuo na taj prizor vidio što se zbiva, vraćao se bijući se u prsa. Stajahu podalje i gledahu to svi znanci njegovi i žene koje su za njim išle iz Galileje. I dođe čovjek imenom Josip, vijećnik, čovjek čestit i pravedan; on ne privoli njihovoj odluci i postupku. Bijaše iz Arimateje, grada judejskoga, i iščekivaše kraljevstvo Božje. Taj dakle pristupi Pilatu i zaiska tijelo Isusovo. Zatim ga skinu, povi u platno i položi u grob isklesan u koji još ne bijaše nitko položen. Bijaše dan Priprave; subota je svitala. A pratile to žene koje su s Isusom došle iz Galileje: motrile grob i kako je položeno tijelo njegovo. Zatim se vrate i priprave miomirise i pomasti.

Riječ Gospodnja.

Poljubac knjige se ispušta. Poslije čitanja Muke, ako je zgodno, neka se održi kratka homilija. Govori se Vjerujem.